

kun 2 Aars, men Gennemsnittet er 8 Sæsoner for hvert Teater — kun har været 222,000 Kr., bliver dette jo ikke betegnende for deres Evne til at betale Afgift til Staten, naar det samtidig oplyses, at i denne Periode have de betalt en Fattigafgift af 660,000 Kr. Det forholder sig i det hele taget saaledes dermed, at det nu bliver nødvendigt for Teatrene at tage Afgiften med i Betragtning og regne den med i deres Kalkulationer — thi der maa jo finde en Kalkulation Sted over, hvilke Billetpriser det er nødvendigt at opkræve for at kunne drive Teatret eller vedkommende Institution. Naar et Teater paa det Grundlag har en vis Sum til sin Raadighed, maa der da ogsaa finde en Kalkulation Sted med Hensyn til, hvad de kunne give ud.

Og naar det her i Betænkningen udtales af det ærede Mindretal, at det ikke vil „undersøge den Sagkundskab paa Teaterdriftens Omraade, der her udtaler sig med saa stor Overlegenhed om Flertallet af danske Teaterledere“, skal jeg dertil bemærke, at vi ikke med den Udtalelse, Mindretallet her sigter til, have villet vise os overlegne. Det er ganske almindelige Fornuftbetragtninger, vi støtte os til. Vi have set, at naar Teatre have aarlige Indtægter til meget betydelige faste og stigende Beløb, er det, om der bliver et Overskud eller ikke, afhængigt af Ledelsen. Vi have for os nogle Teatre, hvor Ledelsen har skiftet, og hvor Driften i en vis Periode har givet et betydeligt Underskud, i en anden Periode et meget betydeligt Overskud, og hvor det vender sig fra det ene Aar til det andet, hvor der det ene Aar er et betydeligt Underskud, det næste Aar et betydeligt Overskud, og samtidig er der kommet en anden Mand i Ledelsen. Og naar man, med et ganske almindeligt Kendskab til de paagældende Ledere, maa antage, at i den Periode, hvor der var Underskud, har Teatret været ledet af en Mand, som ikke har været særlig forretningsmæssigt uddannet eller opdraget, hvorimod det i den Periode, det har givet det betydelige Overskud, har været ledet af en Mand, som netop omtales som en dygtig Forretningsmand, har Udvalgets Flertal deri set et Udtryk for, at det kommer an paa, hvorledes Pengene blive benyttede. Og paa samme Maade har man set hen

til, hvorledes de forskellige Teatre ere blevne drevne, og til, hvorledes der foreligger for Offentligheden Udtryk for Dispositioner, som forbavse alle Mennesker, idet man har budt enkelte Kunstnere svimlende Gager, som i ingen Henseende staa i Forhold til, hvad der med Rimelighed kan tjenes her i vort Land. Det er den Slags Betragtninger, der ligge til Grund for den Udtalelse, Flertallet har tilladt sig at fremsætte i Betænkningen, og jeg tror, at hele det statistiske Materiale, som har været forelagt os fra selve Teaterledernes Side, i høj Grad støtter vor Opfattelse i saa Henseende. Det viser sig altsaa, for at gentage det, at Tallene gennemgaaende ere meget betydeligt stigende. Naar jeg f. Eks. tager et af Forstadsteatrene, viser det sig, at det har sin Maksimumsindtægt i Aarene 1908 og 1909, og det er en Maksimumsindtægt, som nærmer sig til at være 50 pCt. over den mindste Indtægt i det samme Decennium.

Naar det ærede Medlem fra Vraa (Grønborg) udtalte sig mod den Betragtning, at man skulde opsøge Skatteobjekter, og at man skulde beskæftige sig med, hvorvidt en Udgift var et særligt Udtryk for en Skatteevne, saa tror jeg ikke, det ærede Medlem er i fuld Overensstemmelse med sine egne eller i alt Fald sit Partis Betragtninger paa andre Omraader. Vi have jo for nylig behandlet Spørgsmaalet om Tobaksbeskatning, og der stod det ærede Medlems Parti paa det Standpunkt netop i høj Grad at hævde Værdiskatten paa Tobak. Men Værdiskatten paa Tobak betyder kun det, at man vil beskatte den Mand, der ryger den fine Cigar, højere end den Mand, der ryger den tarvelige Cigar. Og noget ganske lignende opnaar man netop ved for det første at beskatte den, der viser Evne til at anvende en Del af sin Indtægt i Forlystelsesøjemed, og for det andet at anlægge Skatten saaledes, at den, der bruger mest, den, der tager den kostbareste Plads, ogsaa bliver beskattet højest. I det hele tror jeg, at man er paa den sikre Side, naar man holder sig til, at der her foreligger et Skatteobjekt, som det er fuldt berettiget at henvende sig til, og jeg kan slutte mig i min Opfattelse af disse Forhold til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Svend-